

En oplevelse i Grønnedal

Af William Ø. Madsen (1975)

Da jeg skulle ind som soldat valgte jeg Søværnet. Jeg havde hørt, at man her kunne få nogle gode oplevelser. På session valgte jeg Grønlandstjeneste, og det var ok, da de kunne godt bruge elektrikere.

Da jeg fik indkaldelsers papirerne var det til Telegraftropperne i Høvelte, jeg var skuffet. En af mine kammeraters far var Oberst Løjtnant på Haderslev Kaserne, han sagde til mig "*skriv til forsvars kommandoen i Sønderborg*". Det gjorde jeg, og en uge efter havde jeg billet til Søværnets Eksercerskole i Avderød, så var jeg tilfreds.

Efter rekruttiden skulle jeg omskoles til at indgå i brandvagt på Flådestation Grønnedal i Sydgrønland. Samtidig skulle jeg varetage jobbet som elektriker på stedet. Vores oprejse foregik med Flyvevæsnet C 54. Efter flere dages forsinkelse, kom vi endelig afsted.

7 timer til Keflavik på Island, overnatning. Dagen efter ud over Danmarksstrædet. Det var godt vejr. Vi fløj ikke så højt, så vi kunne se isbjerge ved Grønlands øst kyst, med retning sydpå. Vi sad bænket ned langs siden med al bagagen i midten, varmeapparatet var gået i stykker, så vi sad med overtøj på. Ind over Grønland gik 54erne højre op, og da der ikke var trykkabine, hang der iltmasker, som vi kunne tage på. Ca. 5 timer tog det, så landede vi i den gamle amerikanske base Narsarsuaq. Derefter med helikopter over indlandsisen til Grønnedal. Vi kunne ikke forstå, at konstablerne havde to kufferter med, men den ene blev brugt til cigaretter og spiritus, handlet på den Amerikanske base i Keflavik.

Vi blev hentet på Helligporten i en åben Landrover, der var sne overalt, og ca. 17 minus grader. Vi blev kørt ind på vores respektive banjer, og en sergent i uniform kom og gav os ordre. 2 mand blev sat af nede på havnen. De skulle i løbet af natten holde øje med skibe (russere). Jeg skulle for hver halve time trække op i alle toiletterne, så de ikke frøs til, andre skulle putte mølkugler under madrasserne mod kakerlakker, og andre fik forskellige opgaver.

Kl. 12 om aftenen blev vi alle samlet, og over en øl fik vi at vide, at det var gas det hele, men sådan var det, de nye blev kaldt *kagler*, de gamle blev kaldt *older*.

På et tidspunkt fik jeg og en anden elektriker en opgave "*Fejlfinding på et fyr til destruktion af Flåderadioens papirer*". Der havde ikke været nogen før os, som kunne finde fejlen, så vi gik i gang. Tegninger over fyret (nøgleskemaer) var over en m. Lang.

Vi fandt fejlen og rapporterede til Stationsmesteren. Han satte os i gang med at afbrænde sække fra Flåderadioen, de var jo lidt hemmelige. En sæk satte sig på tværs af åbningen ind til fyret og faldt ned i en skakt under fyret, og derved antændtes noget gammel olie, og hele bygningen begyndte at brænde.

Jeg vidste, at der var en brandmelder på havnen, og der kørte jeg ned og tog mig selv i, at stå og kikke på glasset "i tilfælde af brand, slå glasset itu". Jeg tog min skruetrækker og slog glasset i stykker og trykkede på knappen.

Sirenen gik i gang og ikke lang tid efter kom brandbilen drønende ned ad havnebakken. På brandbilen var der et gelænder langs med tanken, der kunne folk så stå og holde ved, medens den kørte. De begyndte at slukke ilden, og pludselig kom et af Søværnets Inspektionsskibe sejlene ind på fjorden, og alle mand stod på dækket og iagttog hvad der skete inde på land.

De satte en gummibåd i vandet og fræsede over til huset og begyndte at hjælpe med skumslukkere at slukke ilden. Ved siden af huset stod en del tønder, ingen vidste hvad der var i dem, men de begyndte at bule ud af varmen, så de blev overdænget med vand.

Huset brændte ned og vores arbejde var omsonst. Vi fik efterfølgende at vide, at vi ikke skulle have dårlig samvittighed, det var et hændelig uheld, men vi fik nye øgenavne.

Det gav rigtig mange gode oplevelser at være stationeret deroppe.